

Kadrolaşmadan bahsedildi. 3 Kasım 2002 seçimlerinin hemen sonunda AK Partinin tek başına güçlü bir şekilde iktidara geldiği görülünce, o anda iktidarda olan partiler bir günde boş olan bütün kadroları doldurdular. Esas kadrolaşmayı onlar yaptılar. Ha, sonunda da belki değişiklik olduğu zaman da yargı yoluyla tekrar görevlerine gelmek suretiyle konumlarını yine de korudular. Oktay Bey'in bu konudaki itirazları hiç de yerinde değil.

"Yargı mensupları sarayda oturacaklarına ekonomik durumları düzeltilsin." diye bir görüş ortaya atıldı. E arkadaşlar, bırakın yargı mensupları sarayda otursun, bunu çok görmeyin yargı mensuplarına. Ha, ilave haklar verecekseniz verin, gücünüz yetiyorsa verin, elinizden geliyorsa verin ama sarayda oturmalarını da çok görmeyin yani.

Ben, bu yargı bağımsızlığıyla ilgili bir hukuk dergisinde okuduğum bir olayı naklen anlatmak istiyorum. Atatürk'e suikasttan Ali Saip Bey adında birisi yargılanıyor Ankara Ağır Ceza Mahkemesinde ve beraat ediyor. Zamanın Adalet Bakanı Şükrü Saraçoğlu ve Ankara Başsavcısı Baha Arıkan "Eyvah, biz bunu Atatürk'e nasıl izah edeceğiz, bu Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı bu adama beraat verdi, ne yapacağız?" diye düşünüyorlar ve sonunda diyorlar ki: "En iyisi biz gidelim bunu Atatürk'e anlatalım." Beraber gidiyorlar, Atatürk'e anlatıyorlar olayı. Atatürk bunları dinledikten sonra, olayın ve mahkemenin kararının doğru olduğunu söyledikten sonra, Adalet Bakanına dönüp "Arkadaş, siz yargıyı yürütmenin başına şikâyet ediyorsunuz, siz de bir yürütme mensubusunuz, bir daha görmeyeyim." diyor ve geri dönüyorlar. Herhâlde bu olaydan çokları, herkes kendine göre bir ders çıkarması lazım.

Zaten bu yasanın, yani hâkim adayları konusunda Hâkimler Kanunu'nun 7'nci maddesini daha önce de okudum: "Adaylar, Devlet Memurları Kanunundaki genel idare hizmetleri sınıfına dahil olup, hâkimlik ve savcılığın sınıf ve derecelerine dahil değildir." Bu madde yeter. Bu saate kadar yapılan konuşmalar, hepsi, bu maddenin karşısında boşa gitmektedir yani aleyhe olan konuşmalar boşa gitmektedir. Bunların cevabı zaten içerisinde. Bu konuda fazla söylemeye de, görüş belirtmeye de hiç gerek yok bence. Gerekenler zaten söylenildi.

Biz, bu yasanın acele çıkmasını söyledik ve bağımsızlıkta bu işin alakasının olmadığını söyledik. Biz, ne kadar yargı bağımsızlığını ne kadar demokrasiyi vurgulamaya, anlatmaya çalışırsak çalışalım, öyle görüyorum ki arkadaşlarımız, karşı taraftakiler, bizi ancak kendi anlayışı, anladıkları kadar anlayacaklar. O nedenle, biz doğruları söyledik, gerekenleri söyledik.

HAKKI SUHA OKAY (Ankara) – Cümle kurmakta bir sıkıntımız var!

ALİ ÖZTÜRK (Devamla) – Teşekkür ederim.

İnşallah, bu kanun hayırlı uğurlu olur. Herkesi saygıyla selamlıyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Saygıdeğer milletvekilleri, konuşmalar tamamlanmıştır.

Madde üzerinde soru-cevap işlemi gerçekleştirileceğiz.

Sayın Çalık, buyurun.

ÖZNUR ÇALIK (Malatya) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Sayın Bakanım, 3'üncü maddede yer alan, mülakat kurulunda yer alan Türkiye Adalet Akademisi Yönetim Kurulundan seçilecek olan Yargıtay ve Danıştay mensuplarımızın hangi yöntemle belirleneceğini sizlere sormak istiyorum.

İkincisi, maddeyle alakalı olmamakla birlikte, bununla birlikte, bölge istinaf mahkemelerimizin süreciyle ilgili bilgi alma imkânımız mümkün müdür? Malatya'da bölge istinaf mahkemelerini kurmayı düşünüyor muyuz? Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.